MEGTAPASZTALNI, ÉLVEZNI ÉS KIFEJEZNI KRISZTUST (3)

KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK

Meg kell tanulnunk Krisztust mint annak a titkát,
hogy bármilyen környezetben, helyzetben
vagy körülményben átformálódjunk,
vagyis metabolikusan megváltozzunk a természeti életünkben;
ez a gyakorlati és egyszerű titok azt jelenti,
hogy gyakoroljuk azt, hogy állandóan az Úrral beszéljünk;
ekkor spontán Krisztust fogjuk élni.

Ahhoz, hogy megtapasztaljuk Krisztust, és éljük Krisztust,
meg kell ismernünk Őt mint a példaképünket,
és Őt kell vennünk a példaképünknek,
Krisztus értelmét kell vennünk az értelmünknek,
és meg kell ismernünk a Fiú alárendeltségét.

Meg kell váltanunk az időt ahhoz, hogy élvezzük Krisztust
mint Isten páratlan drágaságát,
hogy alkatilag felépülhessünk Vele,
és így a drágaság emberei lehessünk mint az Ő személyes kincse;
amint az Ő drága jelenlétében élünk, élvezve Őt mint az osztályrészünket,
sőt amint Ő élvez minket mint a kincsét,
Ő beépíti Magát belénk, hogy a szellemi házává
és az Ő szent és királyi papságává tegyen minket
az Ő szíve vágyának megvalósításához.

Tudnunk kell, hogy Isten Fia eljött,
és megértést adott nekünk arra,
hogy megismerjük az Igazat,
és megismerjük, hogy mi az Igazban,
Jézus Krisztusban, Isten Fiában, vagyunk;
ez az igaz Isten és az örökkévaló élet.

© 2025 Living Stream Ministry

Első üzenet

Krisztus mint az erényeink, Isten békessége, a titkunk és a Személy, aki minket megerősít

Igeolvasmány: Fil 4,5-9. 11b-13

I. Krisztus erényei a megtapasztalásunkra a Filippi 4,5-9 szakaszban egy Krisztust élő élet kifejeződését jelentik – 1,19-21a; 2,5-13; 3,8-10:

A. Pál a szelídlelkűséget és az aggodalom hiányát tekinti a Krisztust élő élet kifejeződése első két szempontjának.

B. Az aggodalom, amely a Sátántól származik, az emberi élet végösszege, és megzavarja a hívők Krisztust élő életét; a szelídlelkűség, amely Istentől származik, a Krisztust élő élet végösszege; a kettő ellentéte egymásnak – Mt 6,22-34.

II. „A ti szelídlelkűségeteket ismertessétek meg minden emberrel. Az Úr közel!" – Fil 4,5 [angol ford alapján]:

A. A keresztyén tapasztalat szerint, a szelídlelkűség mindent tartalmazó, mert magában foglalja az összes keresztyén erényt; a szelídlelkűség igazából a mindent tartalmazó Krisztus mint a mindent tartalmazó Szellem az Ő bőséges ellátmányával – 1,19-21a:

1. A szelídlelkűség nem más, mint észszerűség, figyelmesség és körültekintés a másokkal való bánásmódban, anélkül, hogy szigorúan igényt tartanánk a törvényes jogainkra; a szelídlelkűség azt jelenti, hogy könnyen megelégedünk, még kevesebbel is, mint ami nekünk jár:
   a. A szelídlelkűség magában foglalja a szeretetet, türelmet, kedvességet, alázatosságot, szánalmat, figyelmességet és alárendelődést, engedésre való hajlandóságot; ha rendelkezünk egy ilyen mindent tartalmazó erénnyel, igazságosságunk és szentségünk is lesz.
   b. A szelídlelkűség magában foglalja az önuralmat, mértékletességet, szelídséget, megértést, együttérzést, bölcsességet, irgalmat, békességet, az Úrra számítást és még azt az erényt is, hogy elismerjük az Úr mindenekben szuverén mivoltát – vö. 2Kor 12,7-9.
2. Egy szelídlelkű személy olyan valaki, aki mindig beilleszkedik, akinek a viselkedése mindig megfelelő – vö. 6,1a; 10,1; Fil 1,19; Ésa 11,2:
   a. Ha szelídlelkűek vagyunk, meglesz a bölcsességünk és a képességünk arra, hogy másokat ellássunk azzal, amire szükségük van; a teljes ismeretünk is meglesz ahhoz, hogy mit mondjunk nekik, és mikor mondjuk azt – 50,4-5; Kol 1,28; Péld 25,15.
   b. Szelídlelkűnek lenni azt jelenti, hogy fontolóra vesszük, másokra hogyan lesz hatással az, amit teszünk vagy mondunk – 2Krón 1,10.

B. Mint egy mindent tartalmazó erény a szelídlelkűség Krisztus Maga; mivel Krisztus a szelídlelkűség, Pál számára élni szelídlelkűség volt – Fil 1,21a:

1. Amikor a szelídlelkűségünket minden emberrel megismertetjük, akkor az azt jelenti, hogy a Krisztust, akit élünk és felnagyítunk, akit a mintánknak veszünk, és akire mint a célunkra törekedünk, minden emberrel megismertetjük.
2. Csak az Úr Jézus élt szelídlelkűséggel teli életet, és csak Krisztus lehet ma a tökéletes szelídlelkűségünk – Lk 24,15-19. 28-31; Mt 17,24-27; Jn 11,20-34.
3. A szelídlelkűségünk ismertté tétele azt jelenti, hogy olyan életet élünk, amely kifejezi Krisztust mint az összes emberi erény összességét.
4. Rögtön azután, hogy a szelídlelkűségről szól, Pál azt mondja, hogy közel az Úr (Fil 4,5); ami a teret illeti, az Úr közel van hozzánk, készen arra, hogy segítsen; ami az időt illeti, az Úr közeleg, hamarosan eljön (vö. Róm 10,8-13); az, hogy közel az Úr, elsősorban az Ő velünk való jelenlétére vonatkozik (Mt 1,23; 2Móz 33,14).

C. Meg kell tanulnunk Krisztust mint annak a titkát (Fil 4,12), hogy bármilyen környezetben, helyzetben vagy körülményben átformálódjunk, vagyis metabolikusan megváltozzunk a természeti életünkben; ez a gyakorlati és egyszerű titok a 6. és a 7. versben van – „Semmi felől ne aggódjatok, hanem mindenben imádság és könyörgés által hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt [görög: Isten felé]. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. [angol ford. alapján]"

III. „Amikor problémáink vannak a mindennapi életünkben, nem kell másoktól tanácsot kérnünk, mert van egy szellem bennünk, és az Úr mint a szellemünkben lakozó Szellem nagyon közel van hozzánk. Mindenről érdeklődhetünk Őtőle, anélkül, hogy telefont vagy faxot kéne használnunk, mert Ő közvetlenül a bensőnkben beszélhet velünk. Mindenben beszélhetsz és értekezhetsz Vele. Az Úr Igéje azt mondja, »Semmi felől ne aggódjatok, hanem mindenben imádság és könyörgés által hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt [görög: Isten felé]« (Fil 4,6 [angol ford. alapján]). Így, ha van valami problémád, csak el kell mondanod Neki. Ő közvetlenül a bensődben van, és szemtől szemben van veled. A Háromegy Isten – az Atya, a Fiú és a Szellem – nem azért van bennünk, hogy zaklasson minket, hanem azért, hogy a Szószólónk, Vigasztalónk és Támogatónk legyen. Én mindig imádkozom, »Ó Uram, most teszek egy sétát. Támogass engem, tarts meg engem, és erősíts engem!« Ez nem más, mint az Urat inni. Ilyen módon nincs aggodalmam. Amikor jön az aggodalom, azt kéne mondanod, »Ó Uram, ez az aggodalom a Tiéd, nem az enyém; Neked adom, mert Te hordozod helyettem.« Így magadba fogadod az Úr elemét, és a metabolizmus állandóan működni fog benned. Következésképpen az, ami rajtad keresztül külsőleg kifejeződik, nem más, mint Krisztus. Ezt jelenti Krisztust élni. <u>Azok, akik nem ismerik ezt a titkot, úgy gondolják, hogy Krisztust élni nehéz dolog. Igazából csak gyakorolnod kell, hogy állandóan az Úrral beszéljél; ekkor spontán Krisztust fogod élni</u>" – *The Organic Aspect of God's Salvation*, 54–55. oldal:

A. Krisztus Maga Istennek a békessége, amely minden ember értelmét felülhaladja – Fil 4,7; Ésa 9,6; Jn 14,27; Lk 7,50; Róm 3,17; 5,1; 8,6; 15,13; 16,20.

B. A *mindenben* szó a velünk nap mint nap történő sok különböző dologra utal; az imádság általános, és az esszenciáját az imádás és a közösség jelenti; a könyörgés speciális, és konkrét szükségletekért van; az imádságunkat és a könyörgésünket egyaránt az Úrhoz szóló hálaadásunknak kéne kísérnie – Fil 4,6.

C. *Isten felé [Károli: Isten előtt]* egy felé irányuló mozdulatot jelent, egy élő egyesülés és érintkezés értelmében, közösségre utalva; így az *Isten felé* értelme itt: „Istennel való közösségben" – 6. vers.

D. Az Istennel imádságban folytatott közösség gyakorlásának eredménye, hogy Isten békességét élvezzük; Isten békessége igazából Isten mint békesség (9. vers), amint az imádság által Vele folytatott közösség útján belénk töltődik, mint a gondok ellensúlya és az aggodalom ellenszere (Jn 16,33).

E. A békesség Istene járőrözik a szíveink és gondolataink előtt Krisztusban, megőrizve minket nyugodtnak és zavartalannak (Ésa 30,15a); ha azt akarjuk, hogy aggodalomtól mentes életünk legyen, fel kell ismernünk, hogy minden körülményünket – akár jó, akár rossz – Isten osztotta ki a számunkra azért, hogy szolgáljanak minket ama rendeltetésünk betöltésében, hogy elnyerjük Krisztust, éljük Krisztust, és felnagyítsuk Krisztust (Róm 8,28-30; Mt 10,29-31; 2Kor 4,15-18).

IV. „Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret" – Fil 4,8:

A. Ezek az erények jelentik a kifejeződéseit Isten tulajdonságainak, amelyek a Krisztusra – aki Isten megtestesítője – törekvők bensőjéből vannak kiélve.

B. Ezek az erények jelentik a Krisztust élő élet hat vezérlő szempontját:

1. Egy Krisztust élő élet igaz – etikusan igaz, minden színlelés és hamisság nélkül.
2. Egy Krisztust élő élet tisztességes – becsületes, nemes, ünnepélyes, szolid, súlyos és tiszteletre méltó – 1Tim 3,8. 11; Titus 2,2; vö. Róm 9,21.
3. Egy Krisztust élő élet igazságos – helyes Isten és ember előtt – Fil 3,9.
4. Egy Krisztust élő élet tiszta – szándékot és cselekvést tekintve egyelemű, mindenféle keverék nélkül – Mt 5,8.
5. Egy Krisztust élő élet kedves – szeretetreméltó, kellemes és megnyerő.
6. Egy Krisztust élő élet jó hírű – hírneves, vonzó, lefegyverző és kegyes – Hós 14,7.

C. Erény és dicséret jelenti az előző hat tétel összegzését, amelyek mindegyikében van valami erény vagy kiválóság és valami, ami dicséretre méltó – Mt 5,16.

D. Helyénvaló emberi lénynek lenni azt jelenti, hogy kifejezzük Istent az Ő isteni tulajdonságai révén az emberi erényeinkben, olyan emberi életünk van, amely telve van Krisztussal mint Isten tulajdonságainak valóságával – vö. 1Móz 1,26.

V. „Én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; mindenben megtanultam a titkot, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is. Mindenre van erőm Krisztusban, aki engem megerősít" – Fil 4,11b-13 [angol ford. alapján]:

A. Pál Krisztust vette mint a titkot Krisztus megtapasztalásához, megelégedett lévén és örvendezvén Krisztus miatt mindenféle körülmények között, bármilyen helyzetben és bármilyen ügyben – 4. vers.

B. *Megtanultam a titkot* szó szerint azt jelenti, hogy „beavattattam"; a metafora itt arra utal, hogy egy embert beavatnak egy titkos társaságba, egyidejűleg eligazítván őt annak elemi alapelveiben – Kol 2,2; Ef 3,3-4; 5,32:

1. Miután Pál megtért Krisztushoz, ő beavattatott Krisztusba és Krisztus Testébe – Csel 9,3-19. 25-28; 22,6-21; 13,1-4.
2. Pál megtanulta a titkot, hogyan vegye Krisztust életként (Kol 3,4), hogyan élje Krisztust (Fil 1,21a), hogyan nagyítsa fel Krisztust (20. vers), hogyan nyerje el Krisztust (3,8. 12), és hogyan legyen meg neki a gyülekezeti élet (1,8. 19; 2,1-4. 19-20; 4,1-3).
3. A titok a Filippi 4-ben azt jelenti, hogy mindent Krisztusban mint abban a Személyben teszünk, aki megerősít minket (13. vers; 564. ének); Krisztusban lévő személyként Pál megtapasztalta Krisztust, és Őt alkalmazta minden körülményben (Fil 3,9); ez a Krisztus valós, élő, közeli, elérhető és uralkodó (4,5b; 539. ének).
4. Pál szava Krisztusról mint a Megerősítőről különösen arra vonatkozik, hogy Krisztus megerősít minket ahhoz, hogy Őt mint az emberi erényeinket éljük, és ezáltal felnagyítsuk Őt a korlátlan nagyságában mindenféle körülmények között – Fil 4,8-13.
5. Krisztus megerősítő munkája által elégedett életet tudunk élni, és igazak, tisztességesek, igazságosak, tiszták, kedvesek és jó hírűek lehetünk (11-12. 8. vers); ezeknek az erényeknek életét élni sokkal nehezebb, mint keresztyén munkát végezni.
6. Ha meg akarjuk tapasztalni Krisztust mint a Megerősítőt, a következő dolgokban együtt kell működnünk Vele:
   a. A gyakorlati életvitelünk során a földön olyan embereknek kell lennünk, akik folytonosan imádkoznak azáltal, hogy Isten elé jönnek, belépnek Őbelé, és az Ő arca világosságában élnek – Zsolt 42,5. 11; 80,1. 3. 7. 19.
   b. Meg kell tapasztalnunk a bűneink alapos és friss bocsánatát az Úr vérének a kereszten megtörtént kiontása alapján – Héb 9,14; 10,19. 22; 2Móz 24,8; Mt 26,28.
   c. Tudnunk kell, hogy mi a mennybemenetel, és tudnunk kell, hogy az általunk befogadott élet mennyei élet; tudatában kéne lennünk annak a ténynek, hogy az Úrral együtt felmentünk a mennyekbe, és így mennyei személyek vagyunk; látszólag még mindig a földön élünk, de belsőleg, ami a belső életünket és hangulatunkat illeti, a mennyekben élünk – Ef 2,6; Héb 8,1-2; 4,14-15; 7,25-26.

© 2025 Living Stream Ministry